

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ENERGII¹⁾**

z dnia

w sprawie metod badania jakości sprężonego gazu ziemnego (CNG)²⁾

Na podstawie art. 26 pkt 4 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2014 r. poz. 1728, z 2015 r. poz. 1361 oraz z 2016 r. poz. 266 oraz 542) zarządza się, co następuje:

§ 1. Metody badania jakości sprężonego gazu ziemnego (CNG) określa załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.³⁾

MINISTER ENERGII

ZA ZGODNOŚĆ POD WZGLĘDEM
PRAWNYMI I REDAKCYJNYM

DYREKTOR
BIURA PRAWNEGO

Krzysztof Kłopotowski
RADCA PRAWNY

- ¹⁾ Minister Energii kieruje działem administracji rządowej - energia, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów 9 grudnia 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Energii (Dz. U. poz. 2087).
- ²⁾ Przepisy techniczne niniejszego rozporządzenia zostały notyfikowane Komisji Europejskiej w dniu 3 lutego 2009 r. pod numerem 2009/72/PL oraz w dniu 1 marca 2016 r. pod numerem 2016/105/PL, zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), które wdraża dyrektywę (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (ujednoczenie) (Dz. Urz. UE L 241 z 17.09.2015, str.1).
- ³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 19 maja 2009 r. w sprawie metod badania jakości sprężonego gazu ziemnego (CNG) (Dz.U. Nr 84, poz. 706).

METODY BADANIA JAKOŚCI SPRĘŻONEGO GAZU ZIEMNEGO (CNG)

1. Zawartość siarkowodoru oznacza się:

- 1) metodą potencjometryczną polegającą na absorbowaniu siarkowodoru w roztworze wodnym wodorotlenku potasu, a następnie miareczkowaniu roztworem azotanu (V) srebra do uzyskania punktu końcowego, określonego za pomocą elektrody srebro/siarczek srebra, albo
- 2) metodą chromatografii gazowej polegającej na rozdziale mieszaniny na poszczególne składniki w fazie gazowej oraz pomiarze zawartości siarkowodoru poprzez porównanie z gazowymi mieszaninami wzorcowymi lub gazami referencyjnymi.

1.1. W przypadku oznaczania zawartości siarkowodoru w sposób określony w pkt 1 ppkt 1, sposób wykonania oznaczenia, stosowane materiały i odczynniki, rodzaj aparatury, sposób pobierania próbek, sposób obliczania oraz precyzję metody, a także sposób sporządzania sprawozdania z badania określa norma PN-EN ISO 6326-3.

1.2. W przypadku oznaczania zawartości siarkowodoru w sposób określony w pkt 1 ppkt 2, sposób wykonania oznaczenia, stosowane materiały i odczynniki, rodzaj aparatury, sposób pobierania próbek, a także sposób sporządzania sprawozdania z badania określa norma PN-EN ISO 19739.

1a. Zawartość siarki merkaptanowej oznacza się:

- 1) metodą potencjometryczną polegającą na absorbowaniu siarki merkaptanowej w roztworze wodnym wodorotlenku potasu, a następnie miareczkowaniu roztworem azotanu (V) srebra do uzyskania punktu końcowego określonego za pomocą elektrody srebro/siarczek srebra albo
- 2) metodą chromatografii gazowej polegającej na rozdziale mieszaniny na poszczególne składniki w fazie gazowej oraz pomiarze zawartości siarki merkaptanowej przez porównanie z gazowymi mieszaninami wzorcowymi lub gazami referencyjnymi.

1a.1. W przypadku oznaczania zawartości siarki merkaptanowej w sposób określony w pkt 1a ppkt 1, sposób wykonania oznaczenia, stosowane materiały i odczynniki, rodzaj aparatury, sposób pobierania próbek, sposób obliczania oraz precyzję metody, a także sposób sporządzania sprawozdania z badania określa norma PN-EN ISO 6326-3.

1a.2. W przypadku oznaczania zawartości siarki merkaptanowej w sposób określony w pkt 1a ppkt 2, sposób wykonania oznaczenia, stosowane materiały i odczynniki, rodzaj

aparatury, sposób pobierania próbek, a także sposób sporządzania sprawozdania z badania określa norma PN-EN ISO 19739.

2. Zawartość siarki całkowitej oznacza się:

- 1) metodą spalania Lingenera polegającą na spalaniu zmierzonej objętości gazu w powietrzu pod ciśnieniem atmosferycznym w aparaturze szklanej i przechodzenia w kwas siarkowy ditlenku siarki powstałego w rezultacie spalania, w wyniku absorpcji i utleniania w roztworze wodnym nadtlenu wodoru albo
- 2) metodą chromatografii gazowej polegającej na rozdzieleniu mieszaniny na poszczególne składniki w fazie gazowej oraz pomiarze zawartości związków siarki przez porównanie z gazowymi mieszaninami wzorcowymi oraz obliczeniu zawartości siarki całkowitej na podstawie zmierzonej zawartości poszczególnych związków siarki.

2.1. W przypadku oznaczania zawartości siarki w sposób określony w pkt 2 ppkt 1, w zależności od zawartości siarki w badanym gazie, zawartość jonów siarczanowych (VI) w roztworze absorpcyjnym jest oznaczana metodą miareczkowania klasycznego lub turbidymetrycznego.

2.2. W przypadku oznaczania zawartości siarki w sposób określony w pkt 2 ppkt 1, sposób wykonania oznaczenia, stosowane materiały i odczynniki, rodzaj aparatury, precyzję metody, a także sposób sporządzania sprawozdania z badania określa norma PN-EN ISO 6326-5.

2.3. W przypadku oznaczania zawartości siarki w sposób określony w pkt 2 ppkt 2, sposób wykonania oznaczenia, stosowane materiały i odczynniki, rodzaj aparatury, sposób pobierania próbek, a także sposób sporządzania sprawozdania z badania określa norma PN-EN ISO 19739.

3. Zawartość par rtęci oznacza się:

- 1) przez pobieranie próbek rtęci metodą chemisorpcji na jodzie polegającą na przepuszczaniu gazu przez rurkę szklaną zawierającą żel krzemionkowy z naniesionym jodem albo
- 2) przez pobieranie próbek rtęci przez amalgamację włókna ze stopu złoto-platyna polegającą na przepuszczeniu gazu przez dwie szeregowo połączone rurki do pobierania próbek, wykonane ze szkła kwarcowego zawierające cienkie włókno ze stopu złoto-platyna.

3.1. W przypadku oznaczania zawartości par rtęci w sposób określony w pkt 3 ppkt 1, rtęć znajdująca się w postaci rozpuszczonego w wodzie kompleksu oznaczana jest w wyniku

redukcji odmierzonej porcji roztworu wodorotlenkiem cyny (II), co prowadzi do utworzenia rtęci pierwiastkowej, usuwanej następnie z roztworu przez przedmuch gazem obojętnym, a jej pary są przenoszone do spektrometru absorpcji atomowej (AAS) z przystawką do pomiaru metodą zimnych par lub do spektrometru fluorescencji atomowej (AFS).

3.2. W przypadku oznaczania zawartości par rtęci w sposób określony w pkt 3 ppkt 2, zawarta w gazie rtęć ulega podwójnej amalgamacji na cienkich włóknach wykonanych ze stopu złoto-platyna, a następnie termicznie zdesorbowana rtęć przenoszona jest do spektrometru absorpcji atomowej (AAS) lub do spektrometru fluorescencji atomowej (AFS), gdzie następuje pomiar jej zawartości przy długości fali 253,7 nm.

3.3. W przypadku oznaczania zawartości par rtęci w sposób określony w pkt 3 ppkt 1, sposób wykonania oznaczenia oraz sposób przeprowadzania wzorcowania, stosowane materiały i odczynniki, rodzaj aparatury, sposób pobierania próbek, w tym środki bezpieczeństwa, sposób obliczenia, precyzję metody, a także sposób sporządzania sprawozdania z badania określa norma PN-EN ISO 6978-1.

3.4. W przypadku oznaczania zawartości par rtęci w sposób określony w pkt 3 ppkt 2, sposób wykonania oznaczenia oraz sposób przeprowadzania wzorcowania, stosowane materiały i odczynniki, rodzaj aparatury, sposób pobierania próbek, w tym środki bezpieczeństwa, sposób obliczenia, precyzję metody, a także sposób sporządzania sprawozdania z badania określa norma PN-EN ISO 6978-2.

4. Intensywność zapachu mierzy się:

- 1) metodą bezpośrednią, polegającą na określeniu intensywności zapachu I mieszaniny gazu z powietrzem, gdy stężenie gazu w mieszaninie jest równe stężeniu alarmowemu X_{ga} , % (V/V), albo
- 2) metodą profilu wrażliwości powonienia, polegającą na wykonaniu pomiarów najniższego stężenia gazu ziemnego w mieszaninie z powietrzem $(X_g)_{min}$, % (V/V), przy którym mieszanina gazu z powietrzem ma zapach ostrzegawczy $I=2$ i określeniu intensywności zapachu tej mieszaniny, w oparciu o wcześniej sporządzony indywidualny profil wrażliwości powonienia osoby wykonującej pomiary.

4.1. Zasady i sposób wykonania pomiarów metodami określonymi w pkt 4 ppkt 1 i 2, dobór i kwalifikacje personelu przeprowadzającego pomiary, stosowaną aparaturę i materiały, sposób ustalenia wyniku końcowego pomiarów, a także zasady końcowej oceny wyniku pomiarów stopnia intensywności zapachu określa norma ZN-G-5004.

5. Ciepło spalania i liczbę Wobbego oblicza się na podstawie składu gazu, przy użyciu równań, w których dla poszczególnych składników cząsteczkowych mieszaniny gazów podane termofizyczne wartości parametrów gazu idealnego są przyjmowane zgodnie z odpowiednim ułamkiem molowym i które następnie są dodawane w celu uzyskania średniego udziału molowego charakteryzującego gaz idealny. Wartości te są następnie przeliczane przy użyciu współczynnika korygującego na wartości odpowiadające gazowi rzeczywistemu.

5.1. Dokładność, precyzję metody oraz sposób podawania wyników określa norma PN-EN ISO 6976.

6. Zawartość wody oznacza się:

- 1) metodą pod wysokim ciśnieniem, polegającą na przepuszczaniu zmierzonej objętości gazu przez rurkę absorpcyjną wypełnioną tlenkiem fosforu (V), absorbującym wodę zawartą w gazie i tworzeniu się kwasu fosforowego (V), a przyrost masy rurki odpowiada masie wody, albo
- 2) metodą miareczkową Karla Fischera, polegającą na przepuszczaniu próbki o znanej objętości przez naczynko pomiarowe, zawierające niewielką ilość roztworu absorbującego, który pochłania wodę zawartą w gazie, a która jest następnie oznaczana metodą miareczkowania odczynnikami Karla Fischera, albo
- 3) metodą kulometryczną Karla Fischera, polegającą na przepuszczaniu próbki gazu o znanej objętości przez naczynko pomiarowe, w którym woda jest absorbowana przez roztwór anodowy. Jod niezbędny do oznaczania wody w reakcji Karla Fischera jest wytwarzany kulometrycznie z jodku, a wielkość ładunku elektrycznego jest wprost proporcjonalna do masy wytworzonego jodu, a tym samym do masy oznaczanej wody.

6.1. W przypadku oznaczania zawartości wody w sposób określony w pkt 6 ppkt 1, sposób wykonania oznaczenia, stosowane materiały i odczynniki, rodzaj aparatury, sposób pobierania próbek, sposób obliczania, niepewność, zakres oznaczania, a także sposób sporządzania sprawozdania z badania określa norma PN-EN ISO 11541.

6.2. W przypadku oznaczania zawartości wody w sposób określony w pkt 6 ppkt 2:

- 1) zasadę metody określa norma PN-ISO 10101-1;
- 2) sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki oraz rodzaj aparatury, oznaczanie miana Karla Fischera, sposób pobierania próbek, sposób podawania wyników, w tym sposób wykonania obliczeń i precyzję wyników, a także sposób sporządzania sprawozdania z badania określa norma PN-ISO 10101-2.

6.3. W przypadku oznaczania zawartości wody w sposób określony w pkt 6 ppkt 3:

- 1) zasadę metody określa norma PN-ISO 10101-1;
- 2) sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki oraz rodzaj aparatury, sposób pobierania próbek, sposób podawania wyników, precyzję wyników, a także sposób sporządzania sprawozdania z badania określa norma PN-ISO 10101-3.

7. Zawartość wyższych węglowodorów - propanu i butanu - oznacza się:

- 1) metodą chromatografii gazowej z zastosowaniem dwóch kolumn chromatograficznych, w której do rozdzielania i wykrywania wyższych węglowodorów stosuje się kolumnę z Porapakem R połączoną z detektorem cieplno-przewodnościowym (TCD) oraz z następującym po nim detektorem płomieniowo-jonizacyjnym (FID) albo
- 2) metodą chromatografii gazowej z zastosowaniem dwóch kolumn chromatograficznych wypełnionych DC-200 na chromosorbie PAW z układem wymywania wstecznego polegającą na rozdzielaniu wyższych węglowodorów przy użyciu opisanego układu kolumn, a następnie na ich oznaczeniu za pomocą detektora cieplno-przewodnościowego (TCD), albo
- 3) metodą chromatografii gazowej z zastosowaniem układu pomiarowego z trzema kolumnami oraz układem przełączania kolumn pozwalającym na realizację techniki wymywania wstecznego oraz izolacji kolumn, wyposażonego w detektor cieplno-przewodnościowy (TCD), albo
- 4) metodą chromatografii gazowej z zastosowaniem trzech kolumn kapilarnych polegającą na rozdzielaniu wyższych węglowodorów przy zastosowaniu kolumny WCOT i oznaczeniu wyższych węglowodorów za pomocą detektora płomieniowo-jonizacyjnego (FID).

7.1. W przypadku oznaczania zawartości wyższych węglowodorów - propanu i butanu - w sposób określony w pkt 7 ppkt 1-4, do określania dopuszczalnego maksymalnego ułamka molowego propanu i butanu, wyrażonego w procentach, zaleca się stosowanie załącznika A normy PN-EN ISO 15403-1.

7.2. W przypadku oznaczania zawartości wyższych węglowodorów - propanu i butanu - w sposób określony w pkt 7 ppkt 1:

- 1) sposób wykonania oznaczenia, procedurę oznaczania, w tym warunki pracy i wymagania dotyczące działania układu chromatograficznego, stosowane materiały, rodzaj aparatury, a także precyzję i dokładność określa norma PN-EN ISO 6974-3;

- 2) sposób obliczenia oraz sposób sporządzania sprawozdania z badania określa norma PN-EN ISO 6974-1.
- 7.3. W przypadku oznaczania zawartości wyższych węglowodorów - propanu i butanu - w sposób określony w pkt 7 ppkt 2:
- 1) sposób wykonania oznaczenia, procedurę oznaczania, w tym warunki pracy i wymagania dotyczące działania układu chromatograficznego, stosowane materiały, rodzaj aparatury, a także precyzję i dokładność określa norma PN-EN ISO 6974-4;
 - 2) sposób obliczenia oraz sposób sporządzania sprawozdania z badania określa norma PN-EN ISO 6974-1.
- 7.4. W przypadku oznaczania zawartości wyższych węglowodorów - propanu i butanu - w sposób określony w pkt 7 ppkt 3:
- 1) sposób wykonania oznaczenia, procedurę oznaczania, w tym warunki pracy i wymagania dotyczące działania układu chromatograficznego, stosowane materiały, rodzaj aparatury, a także precyzję i dokładność określa norma PN-EN ISO 6974-5;
 - 2) sposób obliczenia oraz sposób sporządzania sprawozdania z badania określa norma PN-EN ISO 6974-1.
- 7.5. W przypadku oznaczania zawartości wyższych węglowodorów - propanu i butanu - w sposób określony w pkt 7 ppkt 4:
- 1) sposób wykonania oznaczenia, procedurę oznaczania, w tym warunki pracy i wymagania dotyczące działania układu chromatograficznego, stosowane materiały, rodzaj aparatury, a także precyzję i dokładność określa norma PN-EN ISO 6974-6;
 - 2) sposób obliczenia oraz sposób sporządzania sprawozdania z badania określa norma PN-EN ISO 6974-1.
8. Zawartość pyłu o średnicy cząstek większej niż 5 μm należy określić metodą wagową, stosując filtry umożliwiające wychwycenie pyłu o określonej średnicy. Prowadząc oznaczenie, należy pobierać próbkę gazu w sposób izokinetyczny.
9. Zawartość tlenu oznacza się:
- 1) metodą chromatografii gazowej z zastosowaniem dwóch kolumn chromatograficznych albo
 - 2) metodą chromatografii gazowej z zastosowaniem trzech kolumn kapilarnych.
- 9.1. W przypadku oznaczania zawartości tlenu w sposób określony w pkt 9 ppkt 1, do rozdzielania i wykrywania tlenu stosuje się kolumnę z sitami molekularnymi 13X, połączoną z detektorem cieplno-przewodnościowym (TDC).

9.2. W przypadku oznaczania zawartości tlenu w sposób określony w pkt 9 ppkt 1, sposób wykonania oznaczenia, procedurę oznaczania, w tym warunki pracy i wymagania dotyczące działania układu chromatograficznego, stosowane materiały, rodzaj aparatury, sposób obliczenia, precyzję i dokładność, a także sposób sporządzania sprawozdania z badania określa norma PN-EN ISO 6974-3.

9.3. W przypadku oznaczania zawartości tlenu w sposób określony w pkt 9 ppkt 2, do rozdzielania tlenu stosuje się kolumnę PLOT wypełnioną sitami molekularnymi.

9.4. W przypadku oznaczania zawartości tlenu w sposób określony w pkt 9 ppkt 2:

- 1) sposób wykonania oznaczenia, procedura oznaczania, w tym warunki pracy i wymagania dotyczące działania układu chromatograficznego, stosowane materiały, rodzaj aparatury, sposób obliczenia oraz precyzję określa norma PN-EN ISO 6974-6;
- 2) sposób sporządzania sprawozdania z badania określa norma PN-EN ISO 6974-1.

UZASADNIENIE

Przedmiotowe rozporządzenie przygotowano na podstawie delegacji zawartej w art. 26 pkt 4 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. *o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw* (Dz. U. z 2014 r. poz. 1728, z 2015 r. poz. 1361 oraz z 2016 r. poz. 266 i 542), zgodnie z którą właściwy minister określi, w drodze rozporządzenia, metody badania jakości sprężonego gazu ziemnego (CNG), biorąc pod uwagę metody określone w odpowiednich normach w tym zakresie.

Podkreślenia wymaga fakt, że projekt rozporządzenia początkowo procedowany był w formie nowelizacji rozporządzenia Ministra Energii *zmieniającego rozporządzenie w sprawie metod badania jakości sprężonego gazu ziemnego (CNG)*. Projekt nowelizacji, o którym mowa powyżej, przeszedł wszystkie wymagane etapy procedowania, tj. konsultacje, uzgodnienia, Komisję Prawniczą oraz notyfikację techniczną będąc gotowym do podpisu przez właściwego ministra. Jednocześnie, w związku z powołaniem Ministerstwa Energii niezbędne było dokonanie zmian w ustawie z dnia 4 września 1997 r. *o działach administracji rządowej* (Dz. U. z 2015 r. poz. 812, z późn. zm.) umożliwiających formalne podpisanie przez Ministra Energii procedowanego rozporządzenia. Jednakże, ze względu na charakter zmian jakie zostały wprowadzone w ustawie z dnia 11 lutego 2016 r. *o zmianie ustawy o działach administracji rządowej oraz niektórych innych ustaw* (Dz. U. poz. 266), Minister Energii został formalnie obowiązany do **wydania nowego rozporządzenia**. Wynika to z faktu, iż art. 32 powyższej ustawy utrzymuje w mocy przepisy wykonawcze wydane na podstawie delegacji zawartych w art. 3 ust. 2, art. 4 ust. 2, art. 5 ust. 2, art. 8 ust. 3, art. 9b ust. 4, art. 19, art. 26 oraz art. 30 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. *o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw* (Dz.U. z 2014 r. poz. 1728, z 2015 r. poz. 1361 oraz z 2016 r. poz. 266 i 542) do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie powyższych delegacji w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

W związku z powyższym przepisy procedowanego projektu rozporządzenia Ministra Gospodarki *zmieniającego rozporządzenie w sprawie metod badania jakości sprężonego gazu ziemnego (CNG)* (zakres wprowadzonych zmian dotyczył pkt 1a, 2, 3 oraz 7) zostały przeniesione do treści przedmiotowego projektu rozporządzenia Ministra Energii *w sprawie metod badania jakości sprężonego gazu ziemnego (CNG)* i scalone z pozostałymi, obowiązującymi przepisami rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 19 maja 2009 r.

w sprawie metod badania jakości sprężonego gazu ziemnego (CNG) (Dz. U. Nr 84, poz. 706) i (tj. pkt 1, 4-6, 8 oraz 9).

Podsumowując, przedmiotowy projekt rozporządzenia jest procedowany w następstwie wejścia w życie przepisów ustawy z dnia 11 lutego 2016 r. o *zmianie ustawy o działach administracji rządowej oraz niektórych innych ustaw* (Dz. U. poz. 266). Projekt rozporządzenia nie wprowadza żadnych dodatkowych zmian merytorycznych poza tymi, które zostały omówione i przygotowane w ramach prac nad projektem nowelizacji przedmiotowego rozporządzenia, która przeszła wszystkie etapy procedowania. **Zmianie uległa jedynie forma wydania tychże przepisów, tj. projekt procedowany jest jako nowe rozporządzenie a nie jako nowelizacja rozporządzenia obowiązującego.**

Rozporządzenie zastępuje rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 19 maja 2009 r. w sprawie metod badania jakości sprężonego gazu ziemnego (CNG) (Dz. U. Nr 84, poz. 706).. Wprowadzane zmiany są wynikiem zmian wprowadzonych w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla sprężonego gazu ziemnego (CNG) oraz analizy aktualnych norm z zakresu sprężonego gazu ziemnego CNG, tj.:

- PN-EN ISO 15403-1:2008 *Gaz ziemny. Gaz ziemny stosowany jako sprężone paliwo do pojazdów. Część 1: Określanie jakości,*
- PN-C-04753:2011 *Gaz ziemny. Jakość gazu dostarczanego odbiorcom, z sieci dystrybucyjnej.*

Podkreślić należy, że w zakresie sprężonego gazu ziemnego stosowanego w transporcie został opracowany raport techniczny PKN-ISO/TR 15403-2:2010 *Gaz ziemny. Gaz ziemny stosowany jako sprężone paliwo do pojazdów. Część 2: Specyfikacja dotycząca jakości.* Mając na uwadze fakt, że delegacja ustawowa stanowi, że rozporządzenie należy wydać na podstawie obowiązujących norm w tym zakresie, raport techniczny PKN-ISO/TR 15403-2:2010 nie ma w związku z tym charakteru wiążącego, gdyż raport techniczny nie ma statusu normy.

W stosunku do treści obowiązującego rozporządzenia w załączniku do projektu rozporządzenia wprowadzono następujące zmiany:

1) Wykreślono jedną z metod dot. badania zawartości siarki (pkt 2 załącznika).

Wprowadzono zmianę w stosunku do rozporządzenia z 2009 r. polegającą na usunięciu metody badania zawartości siarki, tj. metody Wickbolda (jednej z trzech wymienionych

w treści rozporządzenia). W związku z powyższym zostało zmienione brzmienie pkt 2 załącznika do rozporządzenia. Norma PN-EN 24260 została wycofana ze zbioru norm Polskiego Komitetu Normalizacyjnego w dniu 19 września 2014 r.

2) Wprowadzono zmiany w metodzie badania zawartości par rtęci (pkt 3 załącznika).

Metodę badania zawartości par rtęci uzupełniono o dodatkową metodę opisaną w PN-EN ISO 6978-2, która również może być stosowana do badania zawartości par rtęci.

3) Zwiększono liczbę metod stosowanych do badania wyższych węglowodorów (pkt 7 załącznika).

Zgodnie z zapisami normy PN-EN ISO 6974 4-6 rozszerzono metody badania zawartości wyższych węglowodorów o dodatkowe metody, dotychczas nie ujęte w treści rozporządzenia z 2009 r.

4) Określono metodę badania siarki merkaptanowej (pkt 1a załącznika).

Wskazanie metod badania siarki merkaptanowej jest konsekwencją rozszerzenia wykazu wymaganych parametrów jakości dla sprężonego gazu ziemnego (CNG) określonych w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla sprężonego gazu ziemnego (CNG).

Treść rozporządzenia jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie podlega przedstawieniu właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, zgodnie z § 27 ust. 4 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. poz. 979 oraz z 2015 r. poz. 1063).

Projektowane rozporządzenie zostanie udostępnione w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, zgodnie z § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów oraz zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.).

Przepisy techniczne niniejszego rozporządzenia zostały notyfikowane Komisji Europejskiej w dniu 3 lutego 2009 r. pod numerem 2009/72/PL oraz w dniu 1 marca 2016 r. pod numerem 2016/105/PL, zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz.

U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), które wdraża dyrektywę (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (ujednolicenie) (Dz. Urz. UE L 241 z 17.09.2015, str.1)

Rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, co jest zgodne z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1484 i poz. 1890). Za odstępniem od zasady określonej w § 1 ust. 1 uchwały nr 20 z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednolicenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych (M.P. poz. 205) przemawia fakt, że wejście w życie przepisów rozporządzenia nie wywoła negatywnych skutków dla przedsiębiorców.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

<p>Nazwa projektu</p> <p>Rozporządzenie Ministra Energii zmieniające rozporządzenie w sprawie metod badania jakości dla gazu sprężonego (CNG)</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące</p> <p>Ministerstwo Energii</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu</p> <p>Andrzej Piotrowski, Podsekretarz Stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu</p> <p>Małgorzata Warakomska</p> <p>(tel. 22 693 48 90, mail: Malgorzata.Warakomska@mg.gov.pl)</p>	<p>Data sporządzenia</p> <p>2015-08-07</p> <p>Źródło:</p> <p>Upoważnienie ustawowe: art. 26 ust. 4 pkt 4 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.</p> <p>Nr w wykazie prac:</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia stanowi prawidłowe wypełnienie delegacji ustawowej wynikającej z art. 26 pkt 4 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. *o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw* (Dz. U. z 2014 r. poz. 1728). Źródłem wiedzy o problemie jest analiza obowiązujących norm z zakresu gazu sprężonego (CNG). Zidentyfikowany problem jest jednoaspektowy.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Skutecznym narzędziem służącym do rozwiązania problemu, który został zidentyfikowany i opisany w pkt 1 OSR jest wydanie nowego rozporządzenia w sprawie metod badania sprężonego gazu ziemnego (CNG). W sytuacji braku podjęcia działań upoważnienia ustawowe nie zostaną prawidłowo zrealizowane. Analiza problemu i wariantów jego rozwiązania wykazała konieczność rozwiązania problemu poprzez wydanie nowego rozporządzenia w sprawie metod badania jakości sprężonego gazu ziemnego (CNG). Oczekiwany efekt wejścia w życie rozporządzenia jest monitorowanie i kontrolowanie jakości gazu CNG zgodnego z obowiązującymi normami w tym zakresie.

Podkreślenia wymaga fakt, że system monitorowania i kontrolowania jakości sprężonego gazu ziemnego (CNG) nie został jeszcze uruchomiony w Polsce. W związku z powyższym przyjęto, że założenia w zakresie wpływu wprowadzenia regulacji z zakresu kontroli jakości sprężonego gazu ziemnego (CNG), które zostały określone w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 8 lipca 2011 r. *w sprawie sposobu pobierania próbek sprężonego gazu ziemnego (CNG)* (Dz. U. nr 153, poz. 908) pozostają aktualne. Zgodnie z zawartymi w ww. rozporządzeniu informacjami: „Dla oszacowania kosztów wejścia w życie przedmiotowej regulacji w pierwszym roku działania kontroli założono, że zbadanych zostanie 45 próbek sprężonego gazu ziemnego (CNG). Szacunkowy koszt poboru i badania 45 próbek CNG wyniosłby ok. 202 500 zł, zakładając, że koszt poboru jednej próbki wynosi ok. 2 500 zł, a koszt badania ok. 2 000 zł. Koszt kontroli należy podwyższyć o koszt dojazdów i noclegów pracowników laboratorium oraz inspektorów, oszacowany na ok. 135 000 zł (przy założeniu, że niniejszy koszt wyniesie ok. 3 000 zł dla pobrania jednej próbki). W sumie koszt kontroli 45 próbek CNG oszacowano na ok. 337 500 zł.”.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Saldo ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Źródła finansowania	Nie dotyczy											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projekt rozporządzenia nie wywoła skutków finansowych w sektorze finansów publicznych, w szczególności nie wpłynie na zwiększenie wydatków lub zmniejszenie dochodów jednostek tego sektora, w tym budżetu państwa i budżetów samorządu terytorialnego.											
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe												
Skutki												
Czas w latach od wejścia w życie zmian	0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)					
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-				
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-				
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-				
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Nie dotyczy										
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Nie dotyczy										

	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Nie dotyczy.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☒ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).		☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.		☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
Komentarz: Wprowadzenie w życie przedmiotowego projektu rozporządzenia nie wpłynie na zmianę obciążeń regulacyjnych w porównaniu do stanu obecnie obowiązującego.		
9. Wpływ na rynek pracy		
Regulacja nie będzie miała wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Nie dotyczy.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		

W chwili wejścia w życie proponowanych przepisów.
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?
Z uwagi na fakt, iż system monitorowania jakości sprężonego gazu ziemnego CNG jeszcze nie funkcjonuje, brak możliwości ustalenia ewaluacja efektów projektu na obecnym etapie.
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)
Brak załączników.

Raport z konsultacji

Projekt rozporządzenia Ministra Gospodarki *zmieniającego rozporządzenie w sprawie metod badania jakości sprężonego gazu ziemnego* został skierowany do konsultacji i opiniowania w dniu 12 października 2015 r.

Projekt rozporządzenia został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, zgodnie z § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2013 r. poz. 979 oraz z 2015 r. poz. 1063) oraz zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.).

W ramach konsultacji uwagi zgłosiły następujące podmioty: Instytut Nafty i Gazu – Państwowy Instytut Badawczy oraz Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo.

Wszystkie nadesłane opinie zostały udostępnione na stronie Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

Żaden z podmiotów nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

Podczas procedowania projektu rozporządzenia uznano, że nie ma konieczności przedstawiania go do zaopiniowania organom i instytucjom Unii Europejskiej.

W dniu 26 listopada 2015 r. zorganizowane zostało spotkanie ekspertów z dziedziny sprężonego gazu ziemnego CNG, na którym omówione zostały kwestie zgłoszone podczas konsultacji społecznych.

Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo (PGNiG)

1) Uwaga dotyczyły zapisu metody badania zawartości dwutlenku węgla.

Mając na uwadze fakt, iż w równoległe procedowanym rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla sprężonego gazu ziemnego (CNG) parametr zawartości dwutlenku węgla został usunięty, również metody badania jakości tego parametru zostały usunięte.

2) Uwaga dotyczyła ograniczeń w zakresie ilości i rodzajów kolumn chromatograficznych przy metodzie badania zawartości tlenu.

Uwaga odrzucona. Ograniczenia dotyczące ilości i rodzajów kolumn wynikają wprost z norm PN-EN ISO 6974-3 i PN-EN ISO 6974-6.

3) PGNiG zaproponowało zastosowanie standardów Gas Processors Association GPA 2261 i GPA 2286.

Uwagi zostały odrzucone. Delegacja ustawowa stanowi, że rozporządzenie określające metody badania jakości zostanie opracowane na podstawie obowiązujących norm w tym zakresie.

Instytut Nafty i Gazu – Państwowy Instytut Badawczy (INiG-PIB)

1) Uwaga dotyczyła przywrócenia możliwości badania siarki metodą Wickebolda.

Uwaga została odrzucona. Norma PN-EN 24260 została wycofana ze zbioru norm PKN w dniu 19 września 2014 r.

2) Uwaga dotyczyła dodania alternatywnej metody badania zawartości par rtęci.

Uwaga została uwzględniona poprzez uzupełnienie pkt 3 o możliwość badania zawartości par rtęci metodą opisaną w PN-EN ISO 6978-2.

3) INiG-PIB proponuje zastosowanie Standardów Technicznych Izby Gospodarczej Gazownictwa ST-IGG-0704:2014 w zakresie badania intensywności zapachu oraz prST IGG 0206 dot. zawartości dwutlenku węgla.

Uwagi zostały odrzucone. Delegacja ustawowa stanowi, że rozporządzenie określające metody badania jakości zostanie opracowane na podstawie obowiązujących norm w tym zakresie. Standard Techniczny Izby Gospodarczej Gazownictwa nie mają charakteru normy.

4) INiG-PIB rekomenduje rozszerzenie metod badania zawartości wyższych węglowodorów o metody wskazane w PN-EN ISO 6974 4-6.

Uwaga została uwzględniona.

W związku z faktem, iż w wyniku przeprowadzonych konsultacji i uzgodnień do projektów rozporządzeń wprowadzono liczne zmiany, projekt w dniu 18 grudnia 2015 r. przekazano do powtórnych uzgodnień i konsultacji do ministerstw oraz podmiotów, które zgłosiły uwagi na

wcześniejszym etapie.

Na tym etapie INiG-PIB zgłosił uwagi polegające na doprecyzowaniu zapisów pkt. 3.2 oraz 7. Uwagi zostały uwzględnione.

Ponadto INiG-PIB zgłosił uwagę, iż zastosowany w liczbie pojedynczej zapis „butan” powinien zostać zamieniony na „butany”. Uwaga została odrzucona, ponieważ norma EN ISO 15403-1:2008 również wskazuje liczbę pojedynczą w stosunku do tego parametru.